

η των εικόνων κοίησις... της Εκκλησίας
έγκριτος θεσμοθεσία και παράδοσις
Του γαρ ζωγράφου η τέχνη μόνο, η δε
διάταξις... των αγίων Πατέρων...

σημεια δε τοις πιστεύσασι ταυτα
παρακολουθήσει... εν τω συμβατί μου... γλώσσαις
λαλήσουσι καιναῖς
(Μάρκ. 16.16-17)

Ο ακερίγραστος λόγος του Πατρός, εκ σου Θεοτόκε
περιγράφη σαρκούμενος και την ρυπωθείσαν εικόνα
εις το αρχαίον αναμορφώσας, τω θείῳ κάλλει
συγκατέμεν. Άλλ' ομολογούμεν τὴν σωτηρίαν, ἐργα
και λόγω ταύτην ανιστορούμεν.
(Κοντάκιον Αυτόμελον, Ηχος πλ. δ')

Έβαλε δε ο ζωγράφος τα χρώματα της τέχνης του,
όστιες επειδή εζωγράφισε τα ανδραγαθήματα του
Μάρτυρος.... και επειδή προς χάριν ιδικήν μας
εφιλοιέχησε διάχρωμάτων όλα τα δεινοκαθήματα
του Αγίου, ως εις βιβλίον ομιλητικόν, επειδή λέγω
ταυτα ἔκαμεν ο ζωγράφος, εδημοσίευσε φανερά το
Μαρτύριον του Αγίου... Διότι η ζωγραφική τέχνη,
παρ' όλον ότι σιωπά, έχει την δύναμιν να ομιλη ακό
των τοίχων, και να προξενη μεγάλη αφέλειαν εις τους
βλέποντας

(εγκάμιο στο μαρτύριο Α. Θεοδώρου Τήρωνος)

Μαθητές και συμμετέχοντα στο χρόγραμμα:

Α' Λυκείου

Αποστολίδης Δημήτριος
Τεμενετζής Αλέξανδρος
Γκατζανόπουλος Γεώργιος
Τραμματικός Κανονιστήνος
Κυοσές Θεόδωρος
Μεργιανιώτης Δημήτριος
Νικολέτος Στέφανος
Π. Ευθύμιος Στεφουλής
Τζέμης Χρήστος

Β' Λυκείου

Αλβανός Γεώργιος
Αμανατίδης Νικόλαος
Πιτσιάβας Ιωάννης
Χατζηαβραμίδης Ανέστης

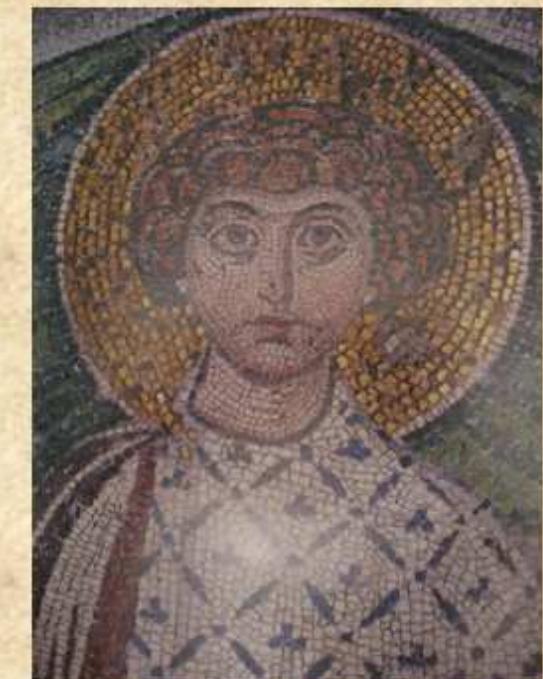
Γ' Λυκείου

Γελπασίδης Μάκης
Καλαθάς Δημήτριος
Κόστης Νικόλα
Μαυρίδης Σοφιανός
Μιλένκοβιτς Αλέξανδρος
Ντουντεβίτς Σλάβισα
Ορφανίδης Δημήτριος
Ράντις Γιώβαν
Σκαρλής Χαράλαμπος
Στάντις Ιβάν
Χλούζας Στέργιος
Χατζηγεωργίου Εμμανουήλ

Tα σχέδια υπογράφει ο μαθητής Βασ. Βασιλειάδης

**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ – ΛΥΚΕΙΟ
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.**
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΙΚΟΝΑ
Θεώρησή της ως μέσο έκφρασης πίστης και
θρησκευτικής τέχνης

Άγιος Δημήτριος, 7ος αι. Θεσσαλονίκη

Υπεύθυνη καθηγήτρια:
Τσιγκαροπούλου Αθηνά, φιλόλογος
Συμμετέχοντες καθηγητές
Τζιερτζής Αθανάσιος, φιλόλογος
Ζαρούχης Τροπούλου Νίκ., πληροφορικός
Χαλκιάς Χρήστος, μουσικός

ΙΟΥΝΙΟΣ 2011

Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ (η διδακτική, λατρευτική, ερμηνευτική αξία της)

Η εικονογραφία δεν είναι απλώς μια τέχνη, είναι **ιερή τέχνη**. Δεν είναι ζωγραφική, είναι **θεολογία**. Δεν είναι καλλιτεχνική έκφραση, είναι **προσδοκία σωτηρίας**. Δεν είναι στολίδι, είναι **συνάντηση με το Θεό**. Δεν είναι φωτογραφία, είναι **εις Χριστὸν παίδαγωγία**. Δεν είναι αντικείμενο, είναι **ιερό σκεύος**. Δεν είναι υλική αξία, είναι **υπέρβαση**. Δεν είναι συλλεκτικό είδος, είναι **παραμοθία** των Χριστιανών κοντά στον Τριαδικό Θεό.

Θεοτόκος, 14^{ος} αι. Άγιον Όρος, Χαλανδρόι

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Ο χαρακτήρας της είναι **σεμνός και καπαντικός ιερός και κνευματικός**. Καταργεί το κοσμικό φως του κοσμικό χώρο και χρόνο και την προοπτική.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Εγκανονική, τέμπερα σε υπόστρωμα γύψου πάνω σε τουλόπινη, ψηφιδωτό σε ξύλο διαφόρων ειδών.

Όσον αφορά το Χριστολογικό εικονογραφικό πρόγραμμα πέρα από την αστεικόνη μεμονωμένων Αγίων και σκηνών από το Βίο τους πυρήνας του είναι το θωδεκάρτο που ήδη από τον 3^ο αιώνα εκφράζει τη Θεία Σάρκωση. Τα θέματα εμπλουτίζονται με σκηνές από τα Πάθη και την Ανάσταση, τις Θάνατα και τις Παραβολές.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ ΟΙ ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ ΤΗΣ

Λόγω της αυστηρής μεταπικότητας και της απομάκρυνσης από το ρεαλιστικό στοιχείο, αναζητούνται στις νεκρικές προσωπογραφίες της Λιγύκτου, τα γυνωστά κορτραίτα του Φαγιούμ.

ΠΑΛΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

Διατηρείται η ελληνιστική θεματολογία. Με την πάροδο του χρόνου τα μυθολογικά και αλληγορικά θέματα αντικαθίστανται από αυστηρά θεολογικά.

ΜΕΣΟΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

Την περίοδο της εικονομαχίας κυριαρχούν ανευκονικές παραστάσεις (ζώα, πτηνά, γεωμετρικά και φυτικά μοτίβα, σταυροί). Την περίοδο της υφεσης διαδέχεται η μεγάλη ακμή της Μακεδονικής δυναστείας και της δυναστείας των Κομνηνών.

Παντοκράτωρ, εγκαυστική, 6^{ος} αι. Σινά, Αγ. Αικατερίνη

ΥΣΤΕΡΟΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

Εμπλουτίζονται τα θέματα και εμφανίζονται πιο έντονα φυσιοκρατικά στοιχεία. Κατά τη θυντικία των Παλαιολόγων η τέχνη γνωρίζει μεγάλη ανθηση λόγω της αλληλεξιδρασης βυζαντινών και Ιταλών καλλιτεχνών.

1453: Με την κτώση της Κανονικούνού πολης κλονίζεται η ομοιογένεια της βυζαντινής τέχνης

Άγιος Ιω. Ο Πρόδρομος, 19^{ος} αι. Καλινδρός Πιερίας

16^ο – 17^ο αι. ώντας επικρατεί η σχολή της βενετοκρατούμενης Κρήτης και της ΒΑ. Ελλάδος

18^{ος} αιώνας: προσφέρει μια απαγέννηση με επιστροφή σε βυζαντινά πρότυπα.

19^{ος} αιώνας: Κυριαρχούν οι ρεαλιστικές μορφές αγίων. Τοπικά εργαστήρια Κεντρικής Μακεδονίας

20^{ος} αιώνας: Φώτης Κόντογλου και νεοβυζαντινό ρεύμα.